

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului depus Societatea cu Răspundere Limitată „Cos Trans Logistic”, reprezentată de avocatul Crivenco Roman,

în cauza de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Cos Trans Logistic” împotriva Serviciului Vamal și Biroului Vamal Centru privind anularea actelor administrative,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 05 decembrie 2023,

*Dosarul nr. 3ra-156/24
2-22119604-01-3ra-13022024*

Admisibilitatea recursului; Art.246 Cod administrativ

Au examinat anterior cauza judecătorească: Instanța de fond: V. Chisilița
Instanța de apel : G. Mîra, G. Dașchevici, A. Bostan

04 septembrie 2024

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursului depus de Societatea cu Răspundere Limitată „Cos Trans Logistic”, reprezentată de avocatul Crivenco Roman,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Diana Stănilă,

Ion Malanciuc, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 12 august 2022, SRL „Cos Trans Logistic” a depus o cerere de chemare în judecată împotriva Serviciului Vamal cu privire la anularea actului administrativ individual de defavorabil.

2. În motivarea acțiunii a susținut că, prin notificarea nr. 28/24-6628 din 12 mai 2022, a fost informată că în urma controlului ulterior efectuat prin reverificarea declarațiilor vamale de import nr. 20701054614 din 24 iunie 2019, nr. 20701059520 din 08 iulie 2019 și nr. 20701064918 din 23 iulie 2019, vizând corectitudinea acordării tratamentului tarifar preferențial în privința reclamantei, de către Biroul Vamal Centru a fost întocmit procesul-verbal de reverificare a declarațiilor vamale nr. 56.22/02-R din 12 mai 2022.

3. Biroul Vamal Centru a menționat în procesul-verbal că, SC „Cos Trans Logistic” SRL a importat/cumpărat de la compania „Geringer Truck & Trailer” 3 semiremorci marca SCHMITZ SKO 24, iar la importul acestor mărfuri societatea a beneficiat de tratament tarifar preferențial.

4. S-a mai menționat că din cauză că, mărfurile importate nu sunt originare din Uniunea Europeană, SC „Cos Trans Logistic” SRL a beneficiat neîntemeiat de tratament tarifar preferențial, motiv din care ca urmare a acestei iregularități constatate, urmează a fi întocmită Decizia de regularizare privind recalcularea obligațiilor vamale și a majorării de întârziere.

5. Reclamantul a menționat că, la 06 mai 2022 Biroul Vamal Centru al Serviciului Vamal al Republicii Moldova a întocmit în privința SC „Cos Trans Logistic” SRL decizia de regularizare nr. 918.

6. Suma drepturilor de import spre încasare a fost stabilită de 69 876.60 lei, din care 16 697.07 lei cu titlu de penalitate.

7. Ulterior a fost demarată procedura executării silită a sumei menționate în cadrul căruia obligația a fost stinsă.

8. Motivele întocmirii deciziei de regularizare, sunt calcularea drepturilor de import pentru beneficierea neîntemeiată de tratament tarifar preferențial (valoarea mărfii 886 325,50 lei).

9. La data 17 iunie 2022, de către reclamant a fost depusă în adresa Serviciului Vamal al Republicii Moldova contestația asupra deciziei de regularizare.

10. Prin decizia nr. 28/11-10678 din 11 iulie 2022 Serviciul Vamal al Republicii Moldova a decis respingerea contestației. SC „Cos Trans Logistic” SRL a recepționat la data de 15 iulie 2022 răspunsul prin care pârâta a decis respingerea contestației/cererii prealabile.

11. Prin urmare, cu referire la prevederile 209 alin. (1) lit. a) a Codului administrativ, reclamanta a depus prezenta cerere în termenul stabilit de lege.

12. Consideră SC „Cos Trans Logistic” SRL că, Decizia de regularizare nr. 918 din 06.06.2022 și Decizia nr. 28/11-10678 din 11 iulie 2022 cu privire la cererea prealabilă, sunt ilegale și neîntemeiate.

13. Conform prevederilor art. 15 din Protocolul nr. II ce se conține în anexa la Legea nr. 112 din 02 iulie 2014 pentru ratificarea Acordului de Asociere între Republica Moldova, pe de o parte, și Uniunea Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice și statele membre ale acestora, pe de altă parte, în continuare Legea nr. 112 din 02 iulie 2014, este prevăzut că: Produsele originare dintr-o parte beneficiază, la importul în cealaltă parte, de dispozițiile prezentului acord la prezentarea uneia dintre următoarele dovezi de origine: a) un certificat de circulație a mărfurilor EURO, ai cărui model este prezentat în anexa III la prezentul protocol.

14. Reclamantul a invocat că, odată cu importul mărfurilor a prezentat autorităților vamale ale Republicii Moldova certificatele de circulație EUR. 1 nr. L 387116 din 19.06.2019; nr. L 387117 din 03.07.2019 și nr. L 387118 din 16.07.2019. Aceste certificate dau posibilitatea de aplica tratamentul tarifar preferențial.

15. Conform art. 16 din Protocolul II din Legea nr. 112 din 02 iulie 2014: „1. Certificatul de circulație a mărfurilor EUR. 1 se eliberează de către autoritățile vamale ale părții exportatoare la cererea scrisă a exportatorului sau, sub responsabilitatea acestuia, a reprezentantului său autorizat. 4. Fără a aduce atingere dispozițiilor alineatului (5), un certificat de circulație a mărfurilor EUR.1 se eliberează de către autoritățile vamale dintr-un stat membru al Uniunii Europene sau din Republica Moldova, în cazul în care produsele respective pot fi considerate ca produse originare din Uniunea

Europeană sau din Republica Moldova și îndeplinesc celelalte condiții prevăzute în prezentul protocol. 5. Autoritățile vamale care eliberează certificatele de circulație a mărfurilor EUR.1 iau toate măsurile necesare pentru a verifica statutul de produse origine al mărfurilor și îndeplinirea celorlalte condiții prevăzute în prezentul protocol.

16. În acest scop, acestea au dreptul să solicite orice dovadă și să efectueze orice verificare a conturilor exportatorului sau orice alt control pe care îl consideră adecvat. Autoritățile vamale trebuie, de asemenea, să se asigure că formularele menționate la alineatul (2) sunt completate în mod corespunzător. În special, acestea verifică dacă spațiul rezervat descrierii produselor a fost completat astfel încât să excludă orice posibilitate de adăugare frauduloasă.” Prin urmare, din conținutul acestor norme reiese că, certificatul de circulație a mărfurilor EUR.1 este documentul necesar și suficient care ar dovedi statutul de produse origine și acest fapt este important.

17. Mai mult decât atât, Autoritățile Vamale a Republicii Germane au comunicat că certificatele de circulație EUR. 1 nr. L 387116 din 19.06.2019; nr. L 387117 din 03.07.2019 și nr. L 387118 din 16.07.2019, sunt autentice, prin urmare când s-au eliberat aceste certificate s-au verificat toate actele necesare și corespunzătoare, or, în situația în care ar fi fost constatate careva iregularități, nu s-ar fi eliberat certificatele respective.

18. La moment aceste certificate sunt în vigoare și nu au fost anulate sau retrase în vreun fel.

19. Conform art. 27 din Protocolul II din Legea nr. 112 din 02 iulie 2014: „Documentele menționate la articolul 16 alineatul (3) și la articolul 21 alineatul (3), menite să ateste faptul că produsele pentru care s-a eliberat un certificat de circulație a mărfurilor EUR.1 sau o declarație de origine, pot fi considerate produse origine dintr-o parte și că îndeplinesc celelalte condiții prevăzute în prezentul protocol, pot consta, printre altele, din următoarele: (a) dovada directă a operațiunilor efectuate de exportator sau de furnizor pentru a obține mărfurile în cauză, care se regăsește, de exemplu, în conturile sale sau în contabilitatea sa internă; (b) documente care atestă caracterul originar al materialelor utilizate, emise sau întocmite în partea în cauză, atunci când aceste documente sunt utilizate în conformitate cu legislația națională; (c) documente care dovedesc prelucrarea sau transformarea materialelor în partea în cauză, emise sau întocmite în respectiva parte, atunci când aceste documente sunt utilizate în conformitate cu legislația națională; (d) certificate de circulație a mărfurilor EUR.1 sau declarații de

origine care dovedesc caracterul original al materialelor utilizate, eliberate sau întocmite în partea în cauză, în conformitate cu prezentul protocol; (e) dovezi corespunzătoare cu privire la transformarea sau prelucrarea suferită în afara părții în cauză în conformitate cu articolul 11, care atestă respectarea condițiilor prevăzute la articolul respectiv.”

20. Reieșind din normele citate, autoritățile vamale ale Republicii Moldova perfect legal au aplicat tratamentul tarifar preferențial pentru mărfurile importate de reclamantă, iar decizia de regularizare emisă după o perioadă îndelungată, ca urmare a unui control ulterior, nu este una corectă în raport cu reclamanta care este un contribuitor activ și de bună-credință la bugetul de stat.

21. Din materialele dosarului administrativ nu reiese că SC „Cos Trans Logistic” SRL a încălcat normele legale la importul mărfurilor, acestea nu i-au fost solicitate prezentarea a careva acte/documente suplimentare, considerente din care societatea a beneficiat de tratamentul tarifar preferențial întemeiat și în conformitate cu legea.

22. Astfel, după o perioadă mare de timp reclamanta se face obligată cu caracter retroactiv la plata unor sume de bani, inclusiv la plata penalității în mărime de 16 697.07 lei.

23. Susține că, în lipsa vinovăției, reclamanta pe lângă suma taxelor vamale de import a fost obligată și la achitarea unei sume considerabile cu titlu de penalitate calculată retroactiv.

24. Reclamanta SC „Cos Trans Logistic” SRL a solicitat anularea Deciziei de regularizare nr. 918 din 06 iunie 2022 emise de Biroul Vamal Centru în privința SC „COS TRANS LOGISTIC” SRL și a Deciziei nr. 28/11-10678 din 11 iulie 2022 emise de Serviciul Vamal al Republicii Moldova cu privire la cererea prealabilă, ca fiind ilegale, a încasa de la Serviciul Vamal al Republicii Moldova în beneficiul SC „Cos Trans Logistic” SRL suma de 69 876,60 lei.

25. Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Râșcani din 05 aprilie 2023, acțiunea în contencios administrativ înaintată de SC „Cos Trans Logistic” SRL a fost admisă.

26. S-a anulat decizia de regularizare nr. 918 din 06 iunie 2022 emisă de Biroul Vamal Centru și decizia nr. 28/11- 10678 din 11 iulie 2022 emisă de Serviciul Vamal la soluționarea cererii prealabile. În rest, acțiunea a fost respinsă.

27. Nefiind de acord cu hotărârea instanței de fond, la 18 aprilie 2023, Serviciul Vamal a contestat cu apel hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani din 05 aprilie 2023, solicitând casarea hotărârii primei instanțe și adoptarea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie respinsă.

28. Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 05 decembrie 2023, s-a admis apelul depus de Serviciul Vamal.

29. S-a casat integral hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani din 05 aprilie 2023 și s-a emis o nouă decizie, prin care s-a respins ca neîntemeiată acțiunea înaintată de SRL „Cos Trans Logistic”.

30. Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că, obiect al controlului judecătoresc constituie Decizia de regularizare nr. 918 din 06 iunie 2022, emisă de Biroul Vamal Centru în privința SRL „Cos Trans Logistic”, prin care au fost recalulate și încasate obligații vamale de la SC „Cos Trans Logistic” SRL, în sumă totală de 53179,53 lei (taxa vamală = 44316,28 lei și TVA = 8863,25 lei).

31. Potrivit prevederilor Acordului de Asociere între Republica Moldova, pe de o parte, și Uniunea Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice și statele membre ale acestora, pe de altă parte, semnat la Bruxelles la 27 iunie 2014, ratificat prin Legea nr. 112 din 02.07.2014 (Monitorul Oficial nr. 185- 199/442 din 18.07.2014), la prezentarea dovezii de origine, mărfurile importate în Republica Moldova din Uniunea Europeană, beneficiază de tratament tarifar preferențial. Regulile de origine aplicabile în cadrul Acordului sus-menționat sunt cele prevăzute de Convenția regională cu privire la regulile de origine preferențiale pan-euro-mediteraneene (în continuare Convenția PEM), la care Republica Moldova a aderat prin Legea nr. 111 din 28.05.2015.

32. Instanța a notat că, potrivit răspunsurile Autorității Vamale a Republicii Germania nr. Z 4215 F - 550/20-1 din 15.10.2020; Z 4215 B - B 1302-(009 A/20f din 11.09.2020, s-a comunicat că certificatele de circulație EUR. 1 nr. L 387116 din 18.06.2019; nr. L 387117 din 03.07.2019 și nr. L 387118 din 16.07.2019, sunt autentice, însă mărfurile importate acoperite de aceste certificate nu sunt originare din Uniunea Europeană, în sensul prevederilor Acordului de asociere între Republica Moldova și Uniunea Europeană, conform Convenției PEM, fapt confirmat prin completarea de către Autoritățile Vamale ale Republicii Germania, a rubricii 14 a certificatelor de circulație a mărfurilor EUR. 1 nr. L 387116 din 18.06.2019; nr. L 387117 din 03.07.2019 și nr. L 387118 din 16.07.2019, astfel pentru

mărfurile menționate supra „Cos Trans Logistic” SRL a beneficiat neîntemeiat de tratamentul tarifar preferențial.

33. La 02 februarie 2024, Societatea cu Răspundere Limitată „Cos Trans Logistic”, reprezentată de avocatul Crivenco Roman a depus de recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 05 decembrie 2023, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel, cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

34. În motivare, a invocat că, instanța de apel examinând cauza nu a oferit o apreciere probelor și situații și nici normelor legale invocate de prima instanță la emiterea hotărârii și a emis o decizie arbitrară care nu combate argumentele expuse de prima instanță în hotărârea casată ceea ce constituie temei de casare a deciziei instanței de apel.

35. Recurenta susține că, nu a încălcat nici o lege însă a fost practic "sanționată financiar" în mod arbitrar.

36. Autoritatea vamală nu a motivat decizia sa și nu a respectat principiul proporționalității, autoritatea publică pârâtă, nu a emis un act administrativ motivat.

37. De asemenea, decizia de regularizare a fost emisă după o perioadă îndelungată ca urmare a unui control ulterior și nu este una corectă în raport cu reclamanta care este un contribuitor activ și de bună-credință la bugetul de stat.

38. Susține că, din materialele dosarului administrativ nu reiese că SRL „Cos Trans Logistic”, a încălcat normele legale la importul mărfurilor, acesteia nu i-au fost solicitate prezentarea acte/documente suplimentare, considerente din care a beneficiat de tratamentul tarifar preferențial întemeiat și în conformitate cu legea.

39. După o perioadă mare de timp a fost obligată retroactiv la plata unor sume de bani, inclusiv cu titlu de penalității în mărime de 16 697.07 lei. Astfel, în lipsa vinovăției, pe lângă suma taxelor vamale de import a fost obligată și la achitarea unei sume considerabile cu titlu de penalitate calculată retroactiv și neîntemeiat.

40. Curtea de Apel Chișinău nu a combătut în mod plauzibil argumentele reținute de prima instanță în hotărârea de admitere a cererii de chemare în judecată și a emis o decizie ilegală favorabilă autorităților statului în detrimentul protejării, bazate pe lege, a intereselor individuale ale recurenteii.

41. Recurentul consideră că, autoritățile vamale ale Republicii Moldova perfect legal au aplicat tratamentul tarifar preferențial pentru mărfurile importate de reclamantă, însă ulterior în mod ilegal au anulat practic acest tarif și totodată, au impus sancțiuni pecuniare, iar instanța de apel prin aprecierea vădit nerezonabilă și arbitrară a probelor a emis o decizie ilegală.

42. Astfel, recurentul a susținut că, instanța de apel a dat o interpretare arbitrară materialelor dosarului și cadrului normativ pertinent speței.

43. Până la data examinării recursului intimații nu au manifestat opțiunea de a depune referință asupra recursului.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

44. Art. 244 alin. (1) Cod administrativ (în vigoare până la 01 septembrie 2023) prevede următoarele:

„(1) Hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.”

45. Art. 245 Cod administrativ (în vigoare până la 01 septembrie 2023) relevă că:

„Recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.”

46. Art. 246 alin. (1) și (2) Codul administrativ (în vigoare până la 01 septembrie 2023) prevede:

47. ”(1) Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere,

(2) Recursul se declară inadmisibil în special când:

a) decizia instanței de apel nu poate fi contestată cu recurs;

b) recursul este depus în mod repetat;

c) recursul este depus de o persoană neîmputernicită;

d) recursul a fost depus după expirarea termenului stabilit la art. 245 alin. (1);

e) motivarea recursului nu a fost depusă sau a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 245 alin. (2);

f) cererea de recurs nu corespunde cerințelor stabilite la art. 244 alin. (2), art. 233 alin. (1) și (2) și art. 234 alin. (2) și recurentul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de Curtea Supremă de Justiție”.

Art.XI alin.(3) Legea nr. 246 din 31 iulie 2023 pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție) prevede:

”Recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

48. Referitor la termenul de declarare a recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că, Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei contestate la 05 decembrie 2023, în ședință publică, iar decizia motivată a instanței de apel a fost notificată recurentului la 19 ianuarie 2024, prin intermediul poștei electronice, fapt ce se confirmă prin scrisoarea anexată la dosar (f.d.147). Iar, motivarea recursului a fost depusă la 02 februarie 2024. Astfel, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră că la depunerea recursului, recurentul a respectat termenele prevăzute la art. 245 alin. (1) și (2) din Codul administrativ.

49. În conformitate cu art. 246 alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu alin. (2) din art. 246 din Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f).

50. Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate, ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

51. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

52. În această ordine de idei, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopativ al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

53. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

54. De asemenea, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

55. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 09 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

56. Din aceste motive, în conformitate cu art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară ca inadmisibil recursul depus de Societatea cu Răspundere Limitată „Cos Trans Logistic”, reprezentată de avocatul Crivenco Roman. Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Diana Stănilă

Ion Malanciuc